

статуса, определены критерии их классификации.

Ключевые слова: *государственные служащие, лица, выполняющие функции государства, публичные служащие, милитаризованная служба.*

Mezhevska L. V. Subjects covered by the concept of "persons performing functions of the state". The article deals with the determination of the legal category of "persons who perform state functions", set the peculiarities of legal regulation of their status, the criteria for their classification are defined.

It was determined that the militarized state due to the need to perform the tasks and functions of maintaining public order, the rule of law, protection of national security. By the militarized service include service in the Armed Forces of Ukraine, Internal Affairs, Security Service and other military formations. For employees militarized service establishes a special procedure for entry and retention, special requirements for professional and physical preparation, what it is due to their specific legal status.

It was determined that the selected vector to reform the system of public service in Ukraine in particular, and the whole system of persons who perform the functions of the state, aimed at overcoming the problem of the division of powers of officials of state bodies, local authorities and individual support organizations (including government).

The criteria of differentiation of persons performing functions of the state, due to the orientation of tasks as signed to. According allowed to divide the functions of the state, aimed at the management of society organization. Accordingly, we can say, the formation of the three categories of functions aimed at the positive regulation of public relations (civil public service) for law enforcement ensuring of human rights and freedoms (militarized service, and judicial bodies of state power), as well as to represent the interests of the state, and management organization society (persons holding political office and perform the functions related to the management of the organization of society, the state representative in international relations, etc.).

Keywords: *civil servants, person performing functions of the state, public officials, militarized service.*

Надійшла до редакції 23.03.2016

Юрець О. І.

здобувач

*(Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого)*

УДК 347.9 : 177.74

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ДЕРЖАВНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ЗЕМЛЕВПОРЯДНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ

Розглянуто питання стосовно становлення та розвитку законодавства щодо державної експертизи земельпорядної документації з метою здійснення контролю якості виготовленої документації із землеустрою розробниками проектної документації та правильності розпорядження землею відповідними органами виконавчої влади та місцевого самоврядування. озкрито питання щодо суттєвого скорочення переліку об'єктів обов'язкової експертизи та зосереджено увагу на необхідності перегляду законодавства шляхом внесення доповнень до видів документації із землеустрою, які підлягають обов'язковій державній експертизі.

Ключові слова: *державна експертиза земельпорядної документації, документація із землеустрою, обов'язкова державна експертиза, розробники та замовники документації із землеустрою.*

Постановка проблеми. Розвиток України як демократичної суверенної держави передбачає запровадження несуперечливої прозорої системи законодавства у сфері державної експертизи земельпорядної документації, яка б відповідала потребам та інтересам суспільства. Землі є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави, а недосконалість окремих законодавчих актів і правозастосовної практики провокують недоліки загального змістовного навантаження у законодавстві з питань державної експертизи земельпорядної документації.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Актуальність теми щодо розвитку законодавства у сфері земельного права в Україні підтверджується значною кількістю наукових праць вчених, зокрема: В.І. Андрейцева, Г.І. Балюк, О.А. Вівчаренка, А.П. Гетьмана, В.М. Єрмоленка, О.В. Зайчука, П.Ф. Кулинич, В.І. Курила, А.М. Мірошниченко, В.Л. Мунтяна, В.В. Носіка, В.Д. Сидора, В.І. Семчика, О.Ф. Скакун, О.М. Стороженко, М.В. Шульги, В.Д. Швець, Ю. С. Шемшученка та ін.

Аналіз публікацій показав, що незважаючи на велику кількість робіт, які певним чином стосуються і розвитку законодавства щодо державної експертизи земельпорядної документації, досі залишаються проблемні, що вимагають спеціальної уваги і проведення додаткових досліджень.

Метою статті є обґрунтування необхідності систематизації та розширення переліку об'єктів обов'язкової державної експертизи земельпорядної документації.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до статті 13 Конституції України, земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Від імені Українського народу права власності здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених цією Конституцією [1].

Статтями 99 та 100 Земельного кодексу України від 18 грудня 1992 року № 561-ХІІ, діючого до 01.01.2002 року, передбачено, що землеустрій включав систему заходів, спрямованих на здійснення положень земельного законодавства, рішень Рад народних депутатів щодо організації використання та охорони земель, створення сприятливого екологічного середовища і поліпшення природних ландшафтів [2].

Так, землеустрій передбачав:

- розробку прогнозів державної і регіональної програми використання та охорони земель;
- складання схем землеустрою, розробку техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земельних ресурсів;
- встановлення на місцевості меж адміністративно-територіальних утворень;
- складання проектів створення нових і впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань з урахуванням контурної організації території;
- обґрунтування розміщення і встановлення меж територій з особливи-

ми природоохоронними, рекреаційними і заповідними режимами;

– складання проектів відведення земельних ділянок у власність або користування, відмежування в натурі (на місцевості) вилучених (викуплених) і відведених земельних ділянок;

– підготовку документів, що посвідчують право власності або право користування землею;

– складання проектів внутрішньогосподарського землеустрою колективних сільськогосподарських підприємств, сільськогосподарських підприємств, установ і організацій, селянських (фермерських) господарств, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування впроваджених сівозмін, впорядкування угідь, а також розробку заходів щодо охорони земель;

– складання проектів внутрішньогосподарського землеустрою землеводінь громадян з обґрунтуванням заходів щодо ефективного використання землі відповідно до цільового призначення, підвищення її родючості, застосування природоохоронної технології виробництва;

– розробку проектів та іншої землевпорядної документації, пов'язаної з використанням і охороною земель;

– авторський нагляд за здійсненням проектів;

– проведення топографо-геодезичних, картографічних, ґрунтових, геоботанічних та інших обстежень і розвідувань земельного фонду.

З метою створення умов для раціонального використання й охорони земель, рівноправного розвитку усіх форм власності на землю і господарювання, збереження та відтворення родючості ґрунтів, поліпшення природного середовища, охорони прав громадян, підприємств і організацій на землю, контролю якості виготовленої документації із землеустрою розробниками проектної документації та правильністю розпорядження землею радами народних депутатів і було прийнято рішення Дежкомзему України щодо здійснення державної землевпорядної експертизи.

Наказом Державного комітету України по земельних ресурсах від 11 березня 1997 р. № 39, зареєстрованого в Міністерстві юстиції 12 травня 1997 р. за №171/1975, було затверджено Положення про здійснення державної землевпорядної експертизи [13]. Положення про здійснення державної землевпорядної експертизи було розроблено згідно з Положеннями про Державний комітет України по земельних ресурсах (Держкомзем України), Державний комітет Автономної Республіки Крим по земельних ресурсах і єдиному кадастру (Держкомзем Автономної Республіки Крим), затвердженими відповідно Указом Президента України від 13 травня 1996 р. № 340/96 та постановою Уряду Автономної Республіки Крим від 18 липня 1996 р. № 243, типовими Положеннями про обласне, Київське і Севастопольське міське управління земельних ресурсів, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 7 серпня 1996 р. № 930, згідно з якими на зазначені органи земельних ресурсів покладено здійснення державної землевпорядної експертизи регіональних програм, схем і проектів щодо здійснення земельної реформи, землеустрою та охорони земель.

Об'єктами державної землепорядної експертизи були усі види передпроектних та проектних розробок (програм, техніко-економічні обґрунтування (ТЕО), схеми, проекти, пов'язані з регулюванням земельних відносин, проведенням землеустрою, використанням і охороною земель, ведення державного земельного кадастру та моніторингу земель.

Дане Положення поширювалося на органи земельних ресурсів та на замовників і розробників проектної документації.

Замовники – юридичні особи та громадяни (за їх зверненням) незалежно від форм власності, які видавали замовлення, укладали контракт, подавали проектну документацію на державну землепорядну експертизу, приймали закінчені роботи.

Розробники – юридична (фізична) особа, незалежно від форм власності, яка одержала в установленому порядку право на виконання відповідних робіт.

Державна землепорядна експертиза проводилася визначеними підрозділами або уповноваженими на те фахівцями Держкомзему України, Держкомзему Автономної Республіки Крим, обласних, Київського та Севастопольського міських управлінь земельних ресурсів із залученням, у разі необхідності, вчених та спеціалістів інших державних органів, наукових та проектних установ.

Головними завданнями державної землепорядної експертизи було:

- організація комплексної оцінки об'єктів державної землепорядної експертизи;
- перевірка відповідності проектної документації вимогам земельного законодавства України та діючих нормативно-технічних документів;
- підвищення якості проектної документації;
- впровадження передових методів проектування та досягнень науково-технічного прогресу;
- підготовка об'єктивних висновків державної землепорядної експертизи.

Даним Положенням було передбачено Порядок здійснення державної землепорядної експертизи, розмежування компетенції органів землепорядної експертизи, форма Журналу обліку (реєстрації) документації, яка надійшла на державну землепорядну експертизу, Висновку державної землепорядної експертизи та форма надання річної інформації про проведення державної землепорядної експертизи Держкомземом Автономної Республіки Крим, обласними, Київським і Севастопольським міським управлінням земельних ресурсів до Держкомзему України.

На виконання Положення про здійснення державної землепорядної експерти, затвердженого наказом Держкомзему від 11 березня 1997 р. № 39, та з метою проведення державної землепорядної експертизи і перевірки якості землепорядних робіт Держкомземом було видано вказівку «Про здійснення державної землепорядної експертизи» від 01.07.1997 р. [15].

Як зазначив В. Носік, правові питання державної землепорядної експертизи [18], аналіз об'єктивного складу науково-технічної експертизи та державної експертизи об'єктів, передбачених у ЗК, свідчить, що землепорядну

експертизу можна було б розглядати як різновид науково-технічної експертизи, спрямованої на дослідження, перевірку, аналіз та оцінку науково-технічного рівня проектів, програм і планів у сфері землеустрою, земельного кадастру, регулювання земельних відносин, а також підготовку обґрунтованих висновків для прийняття рішень щодо таких об'єктів. Тому проведення землевпорядної експертизи повинно було б базуватися насамперед на основних засадах Закону України від 10 лютого 1995 р. «Про наукову і науково-технічну експертизу». Саме такий підхід до проведення землевпорядної експертизи використовує Держкомзем при вирішенні окремих питань, що постають у процесі здійснення такої діяльності. Зокрема, у виданій Держкомземом вказівці «Про здійснення державної землевпорядної експертизи».

З 1 січня 2002 року набув чинності новий Земельний кодекс України (в редакції від 25 жовтня 2001 року) [3]. Відповідно до частини 3 статті 186 Земельного кодексу України, було передбачено, що прогнозні матеріали використання і охорони земель, проекти землеустрою, матеріали державного земельного кадастру, проекти з питань використання і охорони земель, реформування земельних відносин, а також техніко-економічні матеріали обґрунтування використання і охорони земель підлягають державній експертизі, яка здійснюється органом по земельних ресурсах відповідно до закону.

З метою суттєвого підвищення якості землевпорядної та землеоціночної документації, підвищення рівня законності про прийняття управлінських рішень та вчинення розпорядницьких дій щодо земельних ділянок усіх форм власності та відповідно до частини 3 статті 186 Земельного кодексу України було необхідним прийняття спеціального закону, який би визначав підстави і порядок проведення такої експертизи [18].

У пояснювальній записці до проекту Закону України «Про державну землевпорядну експертизу» (2003 р.) вказувалося, що відсутність закону про державну експертизу землевпорядної документації негативно впливає на стан реформування земельних відносин.

Враховуючи, що здійснення переважної більшості дій, пов'язаних із наданням та вилученням земельних ділянок, зміною їх цільового призначення, продажем, орендою, визначенням ставок земельного податку тощо, потребує розробки відповідної землевпорядної та кадастрової документації, питання забезпечення її законності та технічної якості постає одним із головних чинників сталого розвитку земельних відносин у державі. Величезна кількість зловживань у сфері розпорядження землями України – її основним національним багатством – безпідставне „розбазарювання” рекреаційних та оздоровчих земель, подрібнення сільськогосподарських угідь, умисне заниження продажної вартості земельних ділянок державної та комунальної власності, продаж земель загального користування населених пунктів тощо потребує суттєвого посилення державного контролю за законністю та якістю виготовленої документації.

Незважаючи на усі неузгодженості норм законодавства, тільки практично після двох з половиною років з набрання чинності Земельного кодексу

України, Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про державну експертизу землепорядної документації», який вступив у дію 15 липня 2004 року [4].

На виконання Закону України «Про державну експертизу землепорядної документації» наказом Державного комітету України по земельних ресурсах від 3 грудня 2004 р. № 391, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України від 21 грудня 2004 р. № 1618/10217 [12], було затверджено Методику проведення державної експертизи землепорядної документації та визнано таким, що втратив чинність, наказ Держкомзему від 11.03.97 № 39 «Про затвердження Положення про здійснення державної землепорядної експертизи».

Державна експертиза землепорядної документації здійснюється Держземагентством (Держгеокадастром) та його територіальними органами відповідно до Закону України від 17 червня 2004 року № 1808-IV «Про державну експертизу землепорядної документації», Методики проведення державної експертизи землепорядної документації, затвердженої наказом Держкомзему від 03.12.2004 № 391, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21 грудня 2004 р. за №1618/10217 (із змінами та доповненнями).

Постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2006 р. № 974 було затверджено Порядок реєстрації об'єктів державної експертизи землепорядної документації та типову форму її висновку [8].

Згідно із зазначеним Порядком передбачено, що реєстрація об'єктів державної експертизи землепорядної документації здійснюється Держгеокадастром, Рескомземом Автономної Республіки Крим, обласними, Київським і Севастопольським міським головними управліннями земельних ресурсів.

Необхідно також зосередити увагу на тому, що до Закону України «Про державну експертизу землепорядної документації» у 2008 та 2009 роках було внесено зміни, які суттєво скоротили перелік об'єктів експертизи.

Зокрема, Законом України від 16 вересня 2008 року № 509-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сприяння будівництву» скасовано обов'язкову державну експертизу проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок багатьох категорій [6].

Законом України від 5 листопада 2009 року № 1702-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку набуття прав на землю» скасовано обов'язкову державну експертизу звітів з експертної грошової оцінки земельних ділянок [7].

Відповідно до Закону України «Про державну експертизу землепорядної документації», центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин на стадії проектування, при вилученні та наданні земельних ділянок здійснює дослідження, перевірку, аналіз документації із землеустрою на предмет її відповідності вимогам законодавства, встановленим стандартам, нормам і правилам.

З метою забезпечення гарантування прав громадян та юридичних осіб на землю, дотримання інтересів держави при прийнятті рішень органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування про передачу земельних

ділянок у власність та користування або їх продаж, посилення контролю за якістю виконання землевпорядних робіт, Держкомземом було розроблено проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну експертизу землевпорядної документації» (далі – проект Закону) в якому передбачалося:

- абзац сьомий частини першої статті 9 викласти в такій редакції: «проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок, у тому числі при зміні цільового призначення, крім випадків передачі громадянам земельних ділянок для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), ведення індивідуального садівництва, індивідуального дачного будівництва, будівництва індивідуальних гаражів, городництва, сінокосіння та випасання худоби»;

- абзац одинадцятий частини першої статті 9 після слів «технічна документація з бонітування ґрунтів, нормативної грошової оцінки земельних ділянок» доповнити словами «а також звіти з експертної грошової оцінки земельних ділянок державної та комунальної власності у разі їх продажу».

На жаль, даний законопроект не був прийнятий Верховною Радою України та розпорядженням Кабінету Міністрів України від 5 жовтня 2011 р. № 953-р «Про внесення змін до орієнтовного плану законопроектних робіт на 2010 рік» було виключено пункт 27, на виконання якого було розроблено проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну експертизу землевпорядної документації» [11].

Так, доктором економічних наук, професором Бабміндрою Д.І., колишнім керівником Головного управління Держкомзему у Запорізькій області, було здійснено неупереджений аналіз діючого порядку відведення земель і дано рекомендації щодо запровадження ринкового порядку їх відведення. Визначено також ряд проблемних питань, без розв'язання яких неможливий розвиток цивілізованого ринку земель.

Зміни, які були внесені до порядку відведення земель відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сприяння будівництву», суттєво не поліпшили існуючий порядок відведення земель, обмежившись лише його ускладненням.

Майже 50 % землевпорядної документації, як зазначив науковець, виготовляється з порушеннями чинного земельного законодавства.

Непроведення державної експертизи землевпорядної документації відповідно до Закону України «Про державну експертизу землевпорядної документації» може призвести до порушень норм земельного законодавства та надання земельної ділянки всупереч законодавству.

Слід враховувати також, що державна землевпорядна експертиза розглядається в законі як діяльність уповноважених органів державної влади, спрямована на дослідження, перевірку, аналіз та оцінку об'єктів експертизи на предмет їх відповідності чинному законодавству, існуючим нормам і стандартам, а також підготовку обґрунтованих висновків для прийняття рішень у сфері використання і охорони земель, реалізацію прав на землю.

Основним завданням Закону є визначення правових, організаційних і фінансових основ експертної діяльності у сфері землеустрою, землевпорядкування та оцінки, загальних основ і принципів регулювання суспільних відносин у галузі організації та проведення державної землевпорядної експертизи.

На сьогоднішній день, відповідно до статті 9 Закону України «Про державну експертизу землевпорядної документації» (із змінами відповідно до Закону № 497-VIII від 02.06.2015 значно доповнився перелік об'єктів, що підлягають обов'язковій експертизі), водночас не передбачено проведення обов'язкової державної експертизи щодо:

- проектів землеустрою з відведення земельних ділянок, у тому числі при зміні цільового призначення із земель сільськогосподарського призначення та земель житлової та громадської забудови;

- звітів з експертної грошової оцінки земельних ділянок державної та комунальної власності у разі їх продажу, які не підлягають продажу на конкурентних засадах».

Відповідно до Положення про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 15, Дежгеокадастр відповідно до покладених на нього завдань [9]:

- проводить в установленому законодавством порядку державну експертизу програм і проектів з питань землеустрою, програм з питань топографо-геодезичної і картографічної діяльності, проектів топографо-геодезичних і картографічних робіт та їх результатів та здійснює методичне забезпечення та координацію діяльності у сфері державної експертизи землевпорядної документації на територіальному рівні, а також методичне забезпечення діяльності у сфері державної експертизи землевпорядної документації розробників об'єктів державної експертизи.

Відповідно до Положення про Головне управління Держгеокадастру в області та Положення про Головне управління Держгеокадастру у м. Києві, затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 03 лютого 2015 № 14, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України за №177/26622, Головні управління відповідно до покладених завдань [14]:

- проводять в установленому законодавством порядку державну експертизу програм і проектів з питань землеустрою та здійснюють методичне забезпечення та координацію діяльності у сфері державної експертизи землевпорядної документації на територіальному рівні, а також методичне забезпечення діяльності у сфері державної експертизи землевпорядної документації розробників об'єктів державної експертизи.

З метою забезпечення кваліфікаційної підготовки програм і проектів з питань землеустрою, програм з питань топографо-геодезичної і картографічної діяльності, проектів топографо-геодезичних і картографічних робіт та з метою раціонального використання та охорони земель вважаємо, що ті пропозиції, які вносилися до статті 9 Закону України «Про державну експертизу

землевпорядної документації» ще у 2010 році є актуальними і на сьогодні.

Висновки. Внесення відповідних змін до законодавства посилить контроль з боку держави за охороною та використанням земель на стадії розроблення відповідної документації із землеустрою, що значно зменшить кількість спорів щодо володіння, користування та розпорядження земельних ділянок, а також звернення до судових органів зацікавлених осіб та призначення судової земельно-технічної експертизи, експертизи з питань землеустрою та оціночно-земельної експертизи.

Бібліографічні посилання

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Земельний кодекс України від 18 грудня 1992 р. № 561-XII // ВВР УРСР. – 1991. – № 10. – Ст. 98.
3. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III // ВВР України. – 2002. – № 3–4. – Ст. 27.
4. Про державну експертизу землевпорядної документації : Закон України від 17 червня 2004 р. // ВВР України. – 2004. – № 38. – Ст. 471.
5. Про землеустрій : Закон України від 22 травня 2003 р. // ВВР України. – 2003. – № 36. – Ст. 282.
6. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сприяння будівництву : Закон України від 16 вересня 2008 р. № 509-VI // ВВР України. – 2008. – № 48. – Ст. 358.
7. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку набуття прав на землю : Закон України від 5 листопада 2009 р. №1702-VI // ВВР України. – 2010. – № 5. – Ст. 40.
8. Про затвердження Порядку реєстрації об'єктів державної експертизи землевпорядної документації та типової форми її висновку : постанова Кабінету Міністрів України від 12 липня 2006 № 974 // Офіційний вісник України. – 2006. – № 28. – Ст. 2031.
9. Про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру : постанова Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 № 15 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 7. – Ст. 164.
10. Про затвердження орієнтовного плану законопроектних робіт на 2010 рік : розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 червня 2010 № 1231-р // Урядовий кур'єр. – 2010. – № 117.
11. Про внесення змін до орієнтовного плану законопроектних робіт на 2010 рік : розпорядження Кабінету Міністрів України від 05.10.2011 № 953-р // Урядовий кур'єр. – 2011. – № 189.
12. Про затвердження Методики проведення державної експертизи землевпорядної документації : наказ Держкомзему від 03.12.2004 № 391, зареєстрований у Міністерстві юстиції України від 21.12.2004 р. за № 1618/10217 (із змінами) // Офіційний вісник України. – 2004. – № 51. – Ст. 3406.
13. Положення про здійснення державної землевпорядної експертизи : наказ Державного комітету України по земельних ресурсах від 11 березня 1997 р. № 39, зареєстрований у Міністерстві юстиції від 12 травня 1997 р. за № 171/1975 // Офіційний вісник України. – 1997. – № 20.
14. Про затвердження положень про територіальні органи Держгеокадастру : наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 03 лютого 2015 № 14, зареєстрований у Міністерстві юстиції України за № 177/26622 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 13. – Ст. 349.
15. Про здійснення державної землевпорядної експертизи : вказівка Держкомзему від 01.07.1997 р.
16. Землеустрій і кадастр : журнал. – 2009. – № 2. – С. 49–55.

17. Інформаційно-аналітичні матеріали щодо парламентських слухань «Земля в українській долі: ситуація у земельній сфері, законодавче забезпечення земельних відносин та практика його реалізації», 2011 р.

18. Носік В. Правові питання державної землепорядної експертизи. Становление и развитие законодательства о государственной экспертизе землеустроительной документации.

Юрец Е. И. Становление и развитие законодательства о государственной экспертизе землеустроительной документации. Рассмотрены вопросы касательно становления и развития законодательства о государственной экспертизе землеустроительной документации с целью осуществления контроля качества изготовленной документации по землеустройству разработчиками проектной документации и правильностью распоряжения землей соответствующими органами исполнительной власти и местного самоуправления.

Раскрыт вопрос о существенном сокращении списка объектов обязательной экспертизы и сосредоточено внимание на необходимости пересмотра законодательства путем внесения дополнений к видам документации по землеустройству, которые подлежат обязательной государственной экспертизе.

Ключевые слова: государственная экспертиза землеустроительной документации, документация по землеустройству, вывод государственной экспертизы землеустроительной документации, обязательная государственная экспертиза.

Yurets' O.I. Formation and development of the law on state examination of land surveying documentation. The article discusses issues regarding the formation and development of the law on state examination of land use documents for the purpose of controlling the quality of manufactured land management documentation the project documentation and correctness of disposition of land by the relevant executive authorities and local self-government.

It focused on the need for a law for the execution of part 3 of asset 186 of the land code of Ukraine, and indicated that the absence of the law on state examination of land surveying documentation negatively affects the condition of land relations reforming.

Stated that despite all the inconsistencies of the legislation, only almost two and a half years after the entry into force of the Land code of Ukraine, the Verkhovna Rada of Ukraine adopted the Law of Ukraine "On state examination of land surveying documentation", which entered into force on 15 July 2004.

Listed legal acts that were adopted in connection with the entry into force of Law of Ukraine "The state examination of land use documents" and the need for its implementation.

Uncovered issues about significant reduction in the list of objects of compulsory assessment in accordance with the Laws of Ukraine from September 16, 2008 №509-VI "On amendments to some legislative acts of Ukraine on facilitating the construction" and dated 5 November 2009 №1702-VI "On amendments to some legislative acts of Ukraine regarding simplification of procedure for acquisition of land rights" and focused attention on the need to review the legislation by making additions on the types of land management documentation, which are subject to obligatory state expertise to ensure safeguarding the rights of people and legal entities on land, the observance of state interests in making decisions by Executive bodies and bodies of local self-government about the transfer of the land plots in property and using or selling them. Stated that no state examination of land use documents could lead to the violation of the norms of the land legislation and the transfer of the land contrary to law.

Provided that the proposals which were made to asset 9 of Law of Ukraine "The state examination of land use documents" are still relevant today.

Keywords: state examination of land use documents; documentation of land management; expertise of land use documents; obligatory state expertise.

Надійшла до редакції 01.02.2016